

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

10. Christianorum templis parcens; Infidelium euertens, terræ motus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

renti: *Qua huius subitaneae tristitia esset causa?* respondit: *Ruentis Antiochia fragorem aures suas repleuisse.* Arcefilaus, & qui simul aderant, haec audientes obstupefacti, horam annotarunt: ac postea diligenti inquisitione, rem sic se habere deprehenderunt. Amor animato etiam secretissima pandit. Quare vel ipse Deus ait: *Num celare poterō Abraham, qua gesturus sum?* Hac de causa etiam compluribus alijs eiusdemmodi atroces clades terris instantes, non per cometem tantum, sed alijs quoque portentis ostendit. Narra- rat Paulus Diaconus, sub Anastasio Imp. quendam militem, non procul ab vrbe Neocæsarea, iter facientem, paulo antè, quam ea terra motu concuteretur, in aère supra eam duos conspexisse milites, & alterum à tergo clamantem: *Conseruate ados, in quibus, sepulchrum exrat Gregorij* (Thaumaturgi) facto autem terræ motu, maximam partem ciuitatis collapsam, & euersam fuisse, illæsa manente Gregorij domo. Et Sigonius quoque refert, Neocæsarea An. 343. vi terræ motus mari absumpta, Ecclesiam & Episcopum tantum incolumes extitisse. Nimirum nouit Dominus, qui sint eius; & potest à tritico zizania separare. Quod quia nec peccatores ignorant, semper metuant, ne terra sub pedibus eorum discedat, & ad omne passus trepidant, cum interea sanæ conscientia homo semper animo sit constanti & erecto, nec se deijci sinit, etiam si fractus illabatur orbis.

Gen. 18. 17.

Paul. Diacō.
lib. 15.

Car. Sigon:
lib. 5. Imp.
occid.

X.

Quoniam autem vehementer animat, mortalesque inflam- mat ad Deum colendum diuinæ profectionis experientia, non omittam apponere, quod de alio terræ motu recensetur, qui An. 1509. die 14. Septemb. incipiens, decem & octo continuis die- bus, murum Constantinopolitanæ vrbs, qua parte mare spectat, cum omnibus adjacentibus domibus disiecit, & fossas ruderibus impleuit, ac terræ æquauit. Arcem, in qua gazophylacium Imperatoris quinque turribus munitissimis custoditur, & insignis domus, in qua leones, tanquam in viuariō nutriuntur, destruxit. Cuniculos, qui per montes, ac longa itinera è Danubio aquas in vrbem inuehunt, maximis & laboribus, & impensis fabricatos, concussit. Sinus autem maris inter Constantinopolim & Peram violentia terræ motus adeo infremuit, vt in vtramque ciuitatem mare vltra muros aquam inijceret. Domus tributaria, iuxta mu-

ros Constantinopolis, in mare tota decidit, vt nullum illic appareret vestigium. Maxima item pars turris plumbea, in Petra corruit. In Callipoli munitissima arx penitus rupta est; neque illa domus illic integra mansit, totamque Græciam, ad Danubium vsque hic terræ motus longè latèque peruagatus est. Feruntur Constantinopoli tredecim millia hominum interiisse. In tanta ira suæ misericordiæ recordatus Deus ostendit, quid, & quos perteret illa clades. Nam, vt, in mari rubro olim, Israëlitis innotransfuentibus, Ægyptij perierunt; ita & hic inter sacra & profana magnum discrimen est demonstratum. Mirissimum eni fuit, quòd cum corruerit sepulchrum Machometi patris Baiarum maximis extructum impensis, multæque Turcorum sacræ (quæ sacras voco?) profanæ ædes, quas suâ linguâ *Moschas* vocant collaberentur; Christianorum tamen templa illæsa manserunt; ingenisq; illa Sophia ædes nihil mali sensit, præter turrinam à Turcis, post captam urbem, templo, in sine, ornatus gratia annexam quæ tota præcipitata periit. Sed & illo terræ motu calæ & mentum, quo beatorum imagines, post captiuitatem urbis, conperta fuerant, ita separatim ab imaginibus ceciderunt, quæ arte noua iam, primùm suo splendori essent redditæ. Hæc mirisunt, & tantò miriora, quia neque à Cuspiniano tacentur. Offendunt autem, timendum quidem Omnipotentem mundi Redtorem; sed non sine fiducia, ab ijs, qui ad eum, velut sacram anchoram recurrunt. *In timore enim Domini fiducia fortitudinis*, ait Solomon. Vos ergo, qui non timetis, Dominum offendere, timet Dominum punientem, & terras sursum atque deorsum vertentem. Efficax est, in metu, peccati frænum. Sed vos, quibus cupi formidabilior est, quàm pœna, & qui timetis, more filiorum Domini, sperate in eum; quia oculi Domini ad timentes eum; & misericordia eius, à progenie in progenies timentibus eum. Cadent murus & vos stabitis. Corruent tecta, & vos non tangent. Inter Scyllam & Charybdim, inter ipsas mundi ruinas, incolumes euaditis.

Prou. 14. 26.

Eccli. 2. 9.

Ib. 15.

Luc. 1. 50.

XI.

Euagr. lib. 4.

ca. 6. Niceph.

Hoc multi terræ motus demonstraerunt; sed luculentissimo prodigio ille, qui, An. Christiano 528. à priore Antiochie no terræ motu tertius fuit numeratus. Etenim, vt Euagrius, et Nicephorus, ac post eos Baronius, testantur, eadem rursus ciuitas

grauio-